

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2019. november 17.

Mandabokor, Felsősima

Istentisztelet

Igehirdetés címe: A hangoskodó többség a kicsiny hűségeseikkel szemben

(1. dia) „¹⁸A thiatirai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az aranyérchez: ¹⁹Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél. ²⁰De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak, és bálványáldozati húst egyenek. ²¹Pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából. **(2. dia)** ²²Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből; ²³gyermeküket pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint. ²⁴Nektek pedig, a többieknek Thiatirában, akik nem fogadjátok el ezt a tanítást, akik nem ismertétek meg a Sátán mélységeit – amint azt nevezik –, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet, ²⁵de amitek van, azt tartjátok meg, amíg eljövök. ²⁶Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a népek felett, **(3. dia)** ²⁷hogy legeltesse őket vasvesszővel, törje őket össze, mint a cserépedényeket; ²⁸ahogyan én is hatalmat kaptam erre az én Atyámtól, és annak adom a hajnalcsillagot. ²⁹Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Jel 2,18-29

Drága Gyülekezet!

Sorozatunkat folytatva a Jelenések könyvében található újabb gyülekezettel, ma a **(4. dia)** Thiatirai gyülekezet kerül elénk. Ahogy azt már korábban is tettem, először tekintsük meg, hogy a gyülekezet milyen közegben élt, milyen történelmi háttere volt, milyen hatások érték és milyen körülmények között kellett megélniük a hitüket az akkori keresztyéneknek.

A város **(5. dia)** Pergamon és Szardisz városa között, nagyjából félúton, Pergamontól D-K-re, Szardisztól É-Ny-ra feküdt. **(6. dia)** Az ókori városból kevés rom marad fenn. Területén a mai Törökországban Akhisar városa fekszik. **(7. dia)** Modern kori térképen itt helyezkedik el. Hogy könnyebben tudjunk viszonyítani, Izmir (a bibliai Szmirna városa) városától kb. 100 km-re fekszik. A várost a Jelenések könyvén kívül még az Apostolok Cselekedete említi, amikor Pál apostol a 2. missziói útja során Filippibe megy. Akkor találkozik egy asszonnyal, aki ebből a városból származott **(8. dia)**: „¹⁴Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

asszony, egy Thiatirából való bíboráros, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.” ApCsel 16,14.

A hét kis-ázsiai város közül talán mondhatjuk, hogy minden tekintetben a legjelentéktelenebb város. Az ókorban az idősebb Plinius is úgy szól róla: „*Thiatira és más jelentéktelen helységek.*” Sem vallásos, sem császárkultuszi tekintetben említésre sem méltó. Azonban egy fontos dolgot meg kell említeni. Volt Thiatirában egy jósnő, a Keleti Sibyll, más néven Sambathe, akinek egy szentélye működött itt **(9. dia)** – az ásatások szerint ez volt az a hely, s itt jóvendőmondást végzett. Sokan keresték fel, hogy tanácsot kérjenek tőle. Általában gazdag emberek teheték ezt meg. Ahogy említettem, **(10. dia)** ma is megtalálható a város, ma is kereskedelemről él, de ma a legfontosabb kereskedelmi cikk sajnos az ópium.

Részletesebben kell beszélnünk a városban zajlott kereskedelemről, hiszen ebből fakadt a gyülekezet legnagyobb dilemmája és problémája, illetve Jézus panaszként ezt említi.

Híres volt a körülötte elterülő rendkívül termékeny földterületről. Mint iparváros **(11. dia)**, elsősorban a gyapjúfestésről volt ismert, s ezzel kapcsolatban arról, hogy itt állították elő az ókorban híres bíborfestéket. Ásatási leletekből az is kiderült, hogy rengeteg céh volt itt **(12. dia)**, így pl. a gyapjúval, lennel, bronzal, felsőruhával, festéssel, fazekassággal, kenyérsütéssel foglalkoztak. Azt már tudjuk, hogy jelentős kereskedelmi központ volt a város. A gyülekezet problémája több vonatkozásban is valószínűleg összefügg velük. Egy céhbe való belépés megtagadása súlyos következményekkel járt. Aki ezt megkockáztatta, az kizárta önmagát a gazdasági jólétből. A gyülekezeti tagoknak ezt mégis meg kellett tenniük, ha el akartak különülni a világtól, hogy megőrizhessék krisztusi hitüket. Ugyanis a mediterrán ember fő étkezése még ma is – az egész napi hőség után – a bőséges vacsora, amelyet szeretett **(13. dia)** lakomaszerűen, nagyobb társaságban, a szociális kapcsolatot ápolva, amolyan életörömet sugárzó környezetben elfogyasztani. A céhek gyakran jöttek össze közösségi vacsorákra,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

gyakran egy-egy templomban, de ha nem itt, akkor is az isteneknek hozott áldozattal **(14. dia)** kezdődött és végződött a találkozó. A vacsorán pedig az áldozati húst szolgálták fel. Ráadásul – ahogy ez a mai napig szokás mindenütt a világon – ezeken a találkozókon nemcsak húst fogyasztottak, hanem alkoholt is bőségesen **(15. dia)**, amely feloldotta az erkölcsi gátlásokat, s így a céhtalálkozók gyakran féktelen orgiákká váltak. Akkor még természetes volt – nem úgy, mint ma – hogy az ilyen „féktelen bulikon” való részvétel nem egyeztethető össze semmilyen módon sem a krisztusi élettel. Az is nyilvánvaló, hogy egy Krisztushoz hű magatartással a „gazdasági, tehát üzleti buliból” is kizárja magát az ember. Nyilvánvalóan sok fejtörést okozott ez a thiatirai gyülekezetben is. A dilemma: Krisztus vagy a világ, egy szent élet vagy egy képmutató farizeusi magatartás. A gyülekezet számára égető kérdéssé vált, hogy **(16. dia)** hogyan viszonyuljon ezekhez a vallási-világi szer-tartásokhoz, amelyek vallásos formában kerültek megrendezésre? **(16/a dia)** Szabad-e részt vennie egy megtért, hívő céhes ember-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nek ilyen lakomákon? **(16/b dia)** Szabad-e ezeknek a hívő embereknek vásárolni azokból a húsokból, vagy az azokból elkészített lakomán részt venniük? Különösen azért is voltak égetőek ezek a kérdések, mert a gyülekezetet nagyon megosztották, másrészt pedig az a tendencia volt megtapasztalható, míg a pergamoni gyülekezetben – ahogy a múlt alkalommal hallhattunk róla – a hűségek voltak többségben, és csak néhányan voltak olyanok, akik a hűtlenség útjára tértek, a thiatirai gyülekezetben már fordított az arány. A sok megalkuvás, a sok kompromisszum vezetett oda, hogy erősebb és nagyobb lett annak a csoportnak a jelenléte a gyülekezetben, akik a világhoz húztak és alkalmazkodtak, és a jóléti társadalommal kötöttek kompromisszumot. Ennek a csoportnak a megerősödése vezetett oda, hogy a gyülekezet lelkiisége megváltozott. Ezért Jézusnak a hangvétele teljesen más ezzel a gyülekezettel, mint például egy pergamoni közösséggel.

Ami megrendítő észrevétel ebben a levélben és gyülekezetben, hogy a támadás, bomlasztás, félrevezetés nem kívülről érke-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

zik, hanem belülről. Megjelent egy hamis próféta(nő), aki megnyerő külsejű, „nagy dumájú”, vallásos körítéssel lehenyerli a hívő gyülekezetet. Ez Jézabel, aki ezt a dilemmát igaznak látszó hamis tannal fel akarja oldani, illetve a világhoz való hasonulást „bibliailag” alá akarja támasztani. **(17. dia)** Olyan báránybőrbe bújtt farkas, aki a nyáját akarja szétzüllesztani és a közösséget tönkretenni, mert az ilyen báránybőrbe bújtt farkasnak **(17/a dia)** a fogsora sosem lesz olyan, mint a bárányé. A gyülekezetet felhívító törekvés nem kívülről történt, nem külső fenyegetés veszélyeztette – ahogy múltkor is hallottunk a trójai faló esetéről –, hanem belső, belülről jövő veszély, amelyre Pál apostol is figyelmeztetett: **(18. dia)** „³⁰sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik hazugságokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat.” ApCsel 20,30. Ilyen közegben élt, ilyen történelmi háttere volt, ilyen hatások érték a gyülekezetet, és ilyen körülmények között kellett megélniük a hitüket az akkori megtért, hívő keresztyéneknek. Most tekintsük meg, Jézus milyen mondatokat mond a thiatirai gyülekezetnek.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Mint minden levelét, ezt is egy rövid **(19. dia)** „bemutakozással” kezdi Jézus. Bemutakozásával leszögezi, hogy nem akar ki szól a gyülekezetnek. Ahogy mi is minden istentiszteletet az „Atya, Fiú, Szentlélek” nevében kezdünk, ezzel az a célunk, hogy leszögezzük, nem akar ki van jelen egy istentiszteleten, nem akar ki szól, hanem maga az élő Úr. Nem emberi bölcselkedés, nem egyszerűen emberi szó hangzik el az istentiszteleten, a prédikációban, hanem maga az élő Isten szól hozzánk. Jézus ebben a levélben is bemutatkozik, és leszögez **(19/a dia)**: „**ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az aranyérchez**”. **(19/b dia)** Ő az Isten Fia, azaz maga Jézus Krisztus szól a gyülekezetnek! Azokhoz az emberekhez szól, akik megosztották a gyülekezet tagjait, azokhoz is, akik elhajoltak Jézus Krisztustól és azokhoz is, akik hűségesek maradtak Őhöz. Leszögezi, hogy Ő Isten Fia, **(19/c dia)** akinek szeme olyan, mint a tűz lángja. A tűz arra utal, hogy Ő átlát mindenben és megítél mindent és mindenkit. Azaz Őt nem lehet megtéveszteni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

A tűzben minden kiderül! Mert minden, ami bele kerül, arról kiderül, hogy éghető vagy nem éghető, nemes, vagy nem nemes, igazi, vagy hamis. A tűzben próbáltatik meg minden, ahogy az anyag, úgy amit tanítanak és a hit is, amit hisz, és aki hisz! Minden a tűzben próbáltatik meg. Ezzel Jézus utal arra, hogy a gyülekezetet meg lehet téveszteni, a hívőket meg – és félre lehet vezetni, de Ő átlát mindenben, Őt nem lehet megtéveszteni! Jézus Krisztus tekintete előtt nyilvánvalóvá lesz, hogy a gyülekezetben milyen elvi megosztottság van, és mindenre fény derül, mert Ő nem azt nézi, ami a szeme előtt van, hanem azt nézi, ami a szívben van. **(19/dia)** „A lába hasonló az aranyérchez” ezzel azt akarja kifejezni, hogy Ő rendíthetetlen és megváltozhatatlan. Jézus Krisztus szava minden időben megáll, és Őt nem lehet kimozdítani abból a pozícióból, állapotból, amivel az Atya megbízta és felruházta. A Zsidókhoz írott levélben azt olvashatjuk, „**8Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.**” Zsid 13,8. Jézus ezzel az aranyérc, ami a megváltozhatatlanság képe. Arra utal, mindegy, hogy a Krisztushoz hűtlenek többen vannak-e, hogy hangosabbak-e, a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hűtlen többség miatt Ő sosem fogja megváltoztatni normáit, értékét, tanítását. Mindegy, hogy a hűtlen többség mit gondol, mindegy, hogy egy adott korban a korszellem, a divat, a közfelfogás mit diktál, Ő nem változik. Lehet demokratikus többséggel szavazatot nyerni, gondoljunk csak arra például, hogy nem olyan régen, 2017-ben Norvégiában az evangélikus egyház zsinata elsöprő többséggel, több mint a 75 %-a megszavazta a meleg párok eskeztését. Idézem a hírt **(20. dia)**: „*A nyugat-norvégiai Trondheimben megtartott szinóduson a 115 résztvevő közül 88-an szavaztak a jelenlegi liturgia megújítása mellett, hogy így a heteroszexuális párok mellett az azonos neműek házasságra lépését is megszentelhessek.*” Azért mert elsöprő többség volt a demokratikus többség, azért még Jézus Krisztus nem fog az oldalukra állni. Nem attól lesz valami igazság, hogy a többség elfogadja vagy mellé áll. Jézus igazsága rendíthetetlen, olyan erős lábakon áll, mint az erős aranyérc. Thiatirában a hűtlenek győzelme nem befolyásolja Jézus véleményét és gondolkodását. Ő sosem fog igazodni emberekhez,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

de még a többséghez sem. Ő egyedül az Atyának akart engedelmeskedni és nem a hangoskodó többséget nézte. Ma is a gyülekezeteknek nem a hangoskodó többség után kell mennie, hanem egyedül azt kell néznie és arra kell hallgatnia, amit Jézus Krisztus mond, mert divatok jönnek és mennek, a korszellem változik, de Jézus Krisztus megváltoztathatatlan, rendíthetetlen, erős lábakon áll, mint az aranyérc.

Ez a drága Jézus levelében először a piciny, hűséges és kirtartó, a nyomásnak nem engedő hívő, keresztyénekhez szól. Azt mondja **(21. dia)**: „¹⁹Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél.” Itt is, mint minden gyülekezetnek szóló levelében arról beszél, hogy Jézus tudja, ismeri a helyzetét, az életkörülményeit, a nehézségeit és a terheit. Látja ennek a piciny, hűséges magnak a szeretetét, hitét, szolgálatát és állhatatosságát. A Krisztussal és az emberekkel való kapcsolatára utal a szolgálatuk, ami a Krisztus iránti szeretetből fakad. Szeretet nélkül a szolgálat legfeljebb hangos sokra-igyekvés. De

ami ennél még szembetűnőbb, amikor azt mondja: „**az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél.**” Egyetlen gyülekezetnek nem mond ilyen dicséretet. Jézus látja a gyülekezetnek a lelki fejlődését. Volt egy pont, amikor megismerték Jézus Krisztust személyes megváltójuként **(22. dia)**, hitre jutottak, majd elindultak a lelki fejlődés, növekedés útján. Szépen növekedtek, gyarapodtak a hitben. Nem megrekedtek, nem stagnáltak, visszazuhantak, hanem egy szép növekedésnek lehetett Jézus tanúja az életükben. Az efezusi gyülekezet esetében pont az ellenkezőjét láthattuk **(23. dia)**: „**nincs meg már benned az első szeretet.**” Jel 2,4. Ott történt egy hitbeni megakadás, egy „vissza”fejlődés, egy megrekedés. A megszentelődés útján megrekedtek. **(24. dia)** Láthatjuk a képen, hogy ábrázolódik a lelki fejlődés, növekedés diagramja a tiatirai gyülekezetnél, és hogyan az efezusi gyülekezetnél. A Thiatirai gyülekezetnél a lelki növekedés azt jelentette **(25. dia)**: „*több volt tegnap, mint tegnapelőtt, több ma, mint tegnap volt, és több lesz holnap, mint ami ma.*” Azonban ezzel ellentétben az Efezusi gyülekezetben az a tendencia volt, hogy „*régén több voltál,*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mint ma, holnap pedig – ha meg nem térsz – kevesebb leszel, mint ma.”

Sajnos sok esetben hasonló módon ma is megfigyelhető ez a tendencia gyülekezetekben, hívő, megtért keresztyéneknél. Ma is sokan megrekednek a hit útján. Nincs fejlődés, nincs a hitéletben, az imádság területén növekedés, mélyülés, hanem megrekednek a hitben, vegetálnak és már nincs meg bennük az az első szeretet, ami a megtérésükkor, az újjászületésükkor megtapasztaltak. De jó lenne, ha Jézus életünkre, lelki növekedésünkre tekintve dicsérő szavakkal illethetne bennünket, ahogy a Thiatirai gyülekezettel tette. Azonban nem mindenki volt így a gyülekezetben sem. Eddig a gyülekezet egy piciny magjához szólt Jézus, most pedig panaszát kiterjeszti az egész gyülekezetre. „²⁰De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak, és bálványáldozati húst egyenek.” (26. dia) A gyülekezet (megalkuvó) többsége nem akart tenni ellene semmit, a gyülekezet (hívő) kisebbsége pedig nem volt képes tenni ellene

semmit. A többség pozícióban volt, hangadó volt, az ő kezében volt (látszólag) minden, a hívő kisebbség pedig egyszerűen el volt nyomva, nem volt szava, nem volt döntési helyzetben. Sajnos a Thiatirai gyülekezetben a jezábéli lelkület volt uralkodó. Azt nem tudjuk pontosan, hogy valóban Jezábel nevezetű volt-e az az asszony, aki a gyülekezetben rombolt, illetve a hívő embereket is megtévesztette tanításával, de az biztos, hogy az ÓSZ-ben olvashatunk Jezábelről, aki súlyos dolgokat tett Aháb király uralkodásának idején, mint a király felesége. Olyan utálatos dolgokat tett, ami miatt az Úr haragját és ítéletét vonta magára, az egész családja és az ország életére. Maga a történet így szól (27. dia): „³⁰Aháb, Omri fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR, még inkább, mint valamennyi elődje. ³¹Nemcsak folytatta Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, hanem feleségül vette Jezábelt, a szidóniak királyának, Etbaalnak a leányát, és Baalt kezdte tisztelni és imádni. ³²Oltárt is állított neki a Baal-templomban, amelyet Samáriában épített. ³³Készítettett Aháb egy Aséra-szobrot is, és többet bosszantotta tetteivel Aháb az URat, Izrael Istenét,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mint őelőtte Izráel bármelyik királya.” I Kir 16,30-33. Azt olvashatjuk még Jezábelről **(28. dia)**: „³Ekkor Aháb hívatta Óbadját, a palota felügyelőjét. Óbadja igen félt az URat. ⁴Mert amikor Jezábel ki akarta irtani az UR prófétáit, Óbadja magához vett száz prófétát, és elrejtette őket ötvenenként egy-egy barlangba, és ellátta őket kenyérrel és vízzel.” I Kir 18,1-4 és „¹Amikor Aháb elmondta Jezábelnek mindazt, amit Illés tett, és hogy a prófétákat megölte karddal, ²Jezábel követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: **Úgy bánjanak velem az istenek most és ezután is, hogy holnap ilyenkorra azt teszem veled, ami azokkal történt!**” I Kir 19,1-2. Az ÓSZ-ben Jezábel a hamis próféta jelképe lett, aki megrontott kapcsolatokat, közösségeket és felhívott egy egész országot. Mindazt, amit felolvastam az ÓSZ-ből, mintha hasonló dolgokat vélnénk felfedezni nem csak az ÓSZ korából, ahol az a jezábeli lelkület megrontott és bomlasztott kapcsolatokat hívó és hívó között, egy egész gyülekezetet, hanem sajnos korunkban is hasonló jelenségeknek lehetünk szemtanúi. Ez a fajta jezábeli lelkület ma is ott

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lappang gyülekezetekben, egyházakban egyaránt és felhívja közösségeinket a megengedő, kompromisszumokat kötő, megalkuvó lelkületével.

Az a fajta jellemzés, amit Jézus felállít, ma is ezeknek lehetünk szemtanúi **(29. dia)**:

- **prófétának mondja magát**, azaz egy önjelölt ember. Nem kapott elhívást, felhatalmazást a prófétálásra, de magát ki-nevezte annak.
- **(29/a dia) tanít**, azaz egy pozícióban lévő ember, aki felállhat szószékre, hallgatnak rá.
- **(29/b dia) eltántorítja szolgálóimat**, azaz rátermett, jó adottságokkal rendelkező, hatékony munkát végző személy, aki képes eltántorítani, megtéveszteni, kimozdítani a hívő embert az Istennel való kapcsolatából.

Ez a jezábeli lelkület azon fáradozik, hogy felhívja a gyülekezet közösségét, kompromisszumokat kössön, megalkudjon az Istennel szemben és kicsapongó életével rombolja a gyülekezetet. Saj-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nos nagyon hatékonyan végezte munkáját ez a nő, mert kettészakadt a gyülekezet, de volt egy kis maradék, akik nem engedtek ennek e lelkületnek. Igaz kevesen voltak, de hűségesek maradtak. Itt is párhuzamot lehet vonni az ÓSZ-i történettel, ahol szintén hasonlót olvasunk Illés történetében **(30. dia)**: „¹⁴**Ő (Illés) így felelt: Sokat buzgólkodtam az ÚRért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni. [...]** ¹⁸**De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, amely nem hajolt meg Baal előtt, és minden száját, amely nem csókolta meg őt.**” I Kir 19,14.18. Volt egy maroknyi kisebbség, 7000 ember Izraelben, akik nem hajtottak térdet a jezábeli lelkület előtt, nem voltak megalkuvók, nem feszegették a határokat, hogy mi fér bele és mi nem, hanem hűségesek maradtak. Így a thiatirai gyülekezetben is volt egy piciny mag, akik eltántoríthatatlanul élték a hívő életüket és nem mentek bele olyanokba, ami nem az Úrtól volt. Nem vettek részt olyan **(31. dia)** közösségi, akár kultikus alkalmakon,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tivornyázásokon, amelyek összeférhetetlenek voltak a jézusi lelkülettel és iránymutatással, még akkor sem, ha vallási színezetű volt. Dolgoztak, végezték becsületesen céhes munkájukat, feladataikat, de nem paráználkodtak és nem mentek bele olyan tisztátalan dolgokba, amellyel testüket, lelküket megfertőzték volna. Ez a piciny, kisebbségben lévő mag a gyülekezet közösségében nem tűrte meg, nem fogadta el, nem akart toleráns lenni a hangos többséggel, a jezábeli lelkülettel. Ehhez a kisebbségben levő hűséges nyájhoz intézi Jézus a szavait, s mondja nekik **(32. dia)**: „²⁴**Nektek pedig, a többieknek Thiatirában, akik nem fogadjátok el ezt a tanítást, akik nem ismertétek meg a Sátán mélységeit – amint azt nevezik –, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet,** ²⁵**de amitek van, azt tartsátok meg, amíg eljövök.**”

A múlt alkalommal már beszéltem arról, hogy kicsiben kezdődik **(33. dia)**, s ha elindul a lavina, akkor rettenetes mélységbe, lelki mélységbe tud zuhanni az ember. Erről beszél itt Jézus: a Sátán mélységei. Ez kicsiben kezdődik, aztán látjuk, hogy micsoda rombolást tud végezni az ember és egy közösség életében. Amikor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

teret adnak idegen léleknek, akkor rettenetes mélységet, akár sá-táni mélységet élhet meg az ember.

Befejezésül pedig még két gondolatot engedjete meg Jézus utolsó szavaihoz **(34. dia)**:

1. a megtérésre, bűnbánatra való nyomatékosított felhívás
2. az elkerülhetetlen ítélet

Jézus nyomatékosítja, hangsúlyozza, hogy ebből a mélységből is van kiút. Nincsen olyan lelkileg távoli pont, amiből ne lehetne megtérni, ne lehetne újat kezdeni Jézussal. A „**Pedig adtam neki időt...**” is azt mutatja, hogy Jézus türelmes, de ha valaki nem él ezzel a felkínált kegyelmi idővel, a megtérés és a bűnbánat lehetőségével, akkor elkerülhetetlen az ítélet. „**Betegágyba vetem őt...**”, azaz a paráznság ágya betegágygá változik át a bűnösök részére. Van egy rész, ami talán nehezen érthető: „²³**gyermekait pedig megölöm döghalállal**”, de ennek üzenetét teljes valósággal vegyük komolyan. A meg nem térni akaró, bűnbánatot tartani nem akaró ember felé Isten nem fog irgalmat gyakorolni. A gyermek képe két szempontból jön ide:

- az egyik: azt gondolnánk, Isten a végén úgy is irgalmas lesz. Ahogy egy gyermek felé is a végén irgalmas tud lenni az ember és meg tudja szólni, úgy fog tudni a végén irgalmas-ságot gyakorolni Isten. NEM! Isten nem gyakorol irgalmat megtérés és bűnbánat nélkül!
- a másik: vegyük komolyan, hogy Isten ítéletet tart minden ember felett és a következményeket senki nem kerülheti el. Ahogy a már említett ÓSZ-i történetben is Isten nem csak ítéletet hirdetett, hanem tartott is Jezábelnél és Ahábnál, az ő férjének estében, s mindenkin, aki engedetlen volt Isten-nel szemben. Így szól a történet:

(35. dia) „²¹Ezért én veszedelmet hozok rád, és kisöpörlek téged. Kiirtom Izráelből Aháb férfiutódait, apraját-nagyját! ²²Olyanná teszem házadat, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát, és mint Baasának, Ahijjá fiának a házát a bosz-szúságért, amelyet nekem okoztál, és vétekbe vitted Izrá-el. ²³Jezábelről pedig így szól az ÚR: A kutyák eszik meg Jezábelt Jezeél falánál! ²⁴Aki Aháb családjából a városban

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hal meg, azt a kutyák eszik meg, aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg.²⁵Nem volt senki, aki annyira elvetemült lett volna, mint Aháb, aki folyton csak azt tegye, amit rossznak lát az ÚR, mert félrevezette a felesége, Jezábel. **(36. dia)** ²⁶Igen sok utálatosságot követett el azzal is, hogy a bálványokat követte, éppen úgy, ahogyan az emóriak tették, akiket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől. ²⁷Amikor Aháb meghallotta ezeket a szavakat, megszagatta ruháját, zsákruhát vett magára, böjtölt, zsákruhában is hált, és csöndesen járt-kelt. ²⁸Ekkor így szólt az ÚR igéje a tisbei Illéshez: ²⁹Látod, mennyire megalázta magát előttem Aháb? Mivel megalázta magát előttem, az ő idejében nem hozom rá azt a veszedelmet; majd csak a fia idejében hozok veszedelmet a házára.” I Kir 21,21-29. A történet folytatásaként pedig arról olvashatunk, hogy az ítélet be is teljesedett, azaz Isten nem csak ítéletet hirdetett, hanem be is teljesítette azokon, akik nem tartottak bűnbánatot és a nem tértek meg **(37. dia)**: „⁷Amikor a levél megérkezett

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hozzájuk, fogták a király fiait, és lemészárolták mind a hetvenet, fejüket kosarakba rakták, és elküldték Jéhúnak Jeruzsálembe.” II Kir 10,7.

(38. dia) Ez a párhuzamos történet is arra mutat rá, hogy vegyük komolyan Isten megtérésre hívó és ítéletet hirdető szavát! Amíg lehet, addig menjünk oda Isten elé, mert bekövetkezik az a pillanat, amikor már erre nem lesz lehetőség, s akkor az ítélet be is teljesedik, mert az ítélet elkerülhetetlen. Sajnos sokak a megtérést és a bűnbánatot elkerülték, de az ítélet elkerülhetetlen lesz.

Befejezésül egy ítéletről szeretnék nektek szólni: Isten egy ítéletet végrehajtott **(39. dia)**, hogy te meg én elkerülhessük az ítéletet. Pál apostol azt írta: „²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnétette értünk” II Kor 5,21. Jézus Krisztuson hajtotta végre azt az ítéletet, amit rajtam kellett volna, hogy végrehajtsa. S ha ezt valaki őszinte bűnbánattal elfogadja – ahogy János apostol mondta –, „**Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.**” I Jn 1,9, ak-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

kor már nem hajtja végre rajtunk azt az ítéletet. A Thiatirai gyüle-
kezetnek is volt lehetősége megtérni, bűnbánatot tartani, kétszer is
nyomatékosítva adott lehetőséget, de kevesen hallották meg a
megtérésre hívő szó. Velünk nehogy ez történjen!

Ámen!